

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

87. Paupertatis studiosissimus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

ideo nunc gloria sua magna est. Ob hanc causam conformandi se Deo, omni morte acerbiora passus est. Ipsâ adeo sacratissimâ humanitate Christi, ac Matre Dei MARIA, quia sic placitum erat coram Deo, carere non recusavit. Quod mihi tantum videtur, ut negem explicari posse. Manet igitur, ipsum fuisse summè conformem cum voluntate Dei.

ELOGIVM LXXXVII.

IOSEPH

Paupertatis studiosissimus.

VLlâne alia Religio plaris faciat paupertatem quàm Societas IESV viderint alij. Mihi interim certum est, illam ab hac permagni fieri. Nam primò diligi vult, ut matrem, conservari ut murum; ut propugnaculum, defendi. Dein Professos singulos speciali voto obstringit, ne quid in ijs, quæ de paupertate statuta sunt, quavis occasione relaxent, itémque ne consentiant relaxantibus, etiam in conventu totius Societatis congregatæ. Demum verò talibus legibus circumscribit, quas olim tria suprema Religiosorum capita, IESVS, MARIA, IOSEPH observâsse videntur. Sed nobis hic de IOSEPHO tantum sermo est.

Ille igitur paupertatis studio nihil proprium habuit. Ita Suarez in 3. p. Disp. 28. sect. 2. Ratio est, quia, ubi omnia communia sunt, nihil est proprium. Atqui in familia illa sanctissima omnia

(inquit) erant communia. 2. Administravit omnia, tanquam Patrimonium Christi, cuius œconomia præposuit ipsum Deus. 3. Semper vixit in aliena domo, & quidem plerisque vitæ annis in *Templo*. Nam quidni *Templum* dicam Nazarethanam Domum, postquam in ea Verbum Caro factum est? 4. Experimento peregrinationis longinquæ, quam nunc Societas IESV imitatur, omnium primus paupertatem Religiosam periclitatus est. Est enim in eâ non pauciores ducentis leucis per desertum emensus; adiitque deinde Hermopolim ut Evagrius est auctor; tum Memphim, Heliopolim, Cayrum, Babylonem Ægypti, Tanaim quoque, Nitriam & Alexandriam, prout Brocardus, Abulensis, Ludolphus, & Saligniacus apud Tauschium de B. Matre dolorosâ l. 2. c. 10. referunt. Quin & magnam anni partem, dum Nilus totam Ægyptum inundaret, per duos minimum menses, Augustum & Septembrem, quotannis, huc illuc naviculis vectum esse, idem Tauschius, nescio quo vel teste, vel auctore commemorat. Quem tamen sua Virtus idoneum testem cuivis probaverit. 5. Superfluis omnibus illico abdicavit se, folis necessariis contentus. Ideoque B. Virgo apud S. Brigittam l. 6. c. 59. *Necessaria, inquit, provenerunt nobis quandoq; ex compassione piarum mentium, quandoq; ex labore nostro, ita ut haberemus necessaria ad solam sustentationem, & non ad superfluitatem, &c.* 6. Nascente Christo, ob paupertatem, locum in diversorio, non potuit obtinere, sed ad commune pecorum stabu-

stabulum divertere debuit. 7. Eidem recens nato
 neque de pannis, neque de cunis providere potuit,
 quoad à Regibus munera acciperet; de quibus ta-
 men ultra id, quod necessarium existimabat, non
 retinuit. 8. Paupertatem palàm professus est va-
 riis modis. Nam 1. nonnisi par turturum, aut co-
 lumbarum pro coniuge obtulit purificationis cau-
 sâ. 2. Artem fabrilem pauperibus propriam secu-
 tus est. 3. Vili amictu se suosque vestivit. 4. præ-
 cipuè peregrinationis tempore mendicato vixit. 9.
 Filio suo, ac coniugi, licet Charissimis, nihil pror-
 sus tanquam proprium reliquit; non agrum, do-
 mum, (usu excepto) censum, pecora, ideoque 1.
 Filius non habuit, ubi caput reclinaret. 2. Per sæpe
 mendicato vixit. 3. Idem prædicandi officio las-
 sus, sæpè non habuit, qui se mensâ, lecto ve excipe-
 ret. 4. MARIAM quoque alienæ charitati per-
 mittere debuit; quam proinde filius Ioanni, ceu
 alteri filio, commendavit de cruce. 10. Denique
 paupertatis comites, hoc est, ea quæ pauperibus
 propria sunt, ceu Sodales sibi gratissimos amplexus
 est per omnem vitam, satis sibi dives visus, si IE-
 SVM & MARIAM haberet, pro quibus contume-
 lia, honor; nuditas, opulencia; dolor, voluptas;
 infamia, fama; exilium, patria; mors ipsa deni-
 que, vita videbatur. Nimirum media hæc sunt,
 non finis. At media per se amabilia non sunt, nisi in
 quantum finis est amabilis, & in quantum iuvant
 ad eum prosequendum. Certum autem est, in
 spirituali Regno Christi, & paupertatem, & pau-

pertatis comites, plurimum prodesse. IOSEPHVS ergo primus Christi discipulus, ijs se intimè associasse credi potest; & præluxisse etiam minimæ Societati IESV, quæ eius ab exemplo paupertatem suam accommodasse videtur ad officia eidem IESV placita.

ELOGIVM LXXXVIII.

IOSEPH

Castissimus.

SI S. P. N. Ignatius imitari suos veluit Angelicam puritatem, dubitari non debet IESVM in sua prima Societate voluisse, eam etiam à IOSEPHO quàm perfectissimè exprimi. At prius ostendunt Verba constitutionum Societatis p. 6. c. 1. §. 1. Verum ergo est & posterius. Probòque verum esse. 1. Nam imprimis habuit IOSEPHVS quod habent Angeli. Deinde habuit adhuc amplius aliquid, quod non habent Angeli. Excelluit ergo plurimùm Angelicâ puritate. Hæc consequentia evidens est, si tamen pars neutra antecedentis negari possit.

At negari non potest pars prima. Quia duo habent Angeli. 1. quod neque nubant, neque nubantur propter filios. 2. quod ne quidem potentiam habeant, ut nubant, aut nubantur. At hoc utrumq; in IOSEPHO est. Et de 1. nemo nunc, nisi impius, dubitat. Ait enim Damianus, *hanc esse*
Eccle-